ครูแท้แพ้ไม่เป็น ตอนที่4

นำเสนอเมื่อ : 8 พ.ย. 2559

“ไม่รักก็เกลียดเลย” คือความรู้สึกของเด็กๆที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์

มีนักเรียนจำนวนไม่น้อยทีเดียวที่เก่งเลขคณิตตอนเรียนประถม แต่พอโตมาแล้วต้องมาเจอกับวิชาพีชคณิต เรขาคณิต สมการ ฯลฯ คณิตศาสตร์ก็กลับกลายเป็นสิ่งลี้ลับ เป็นวิชาที่เด็กหลายคนร้องยี้ไปเสียได้

ครูหลายคนเน้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดสูตรคูณและโจทย์คณิตอย่างเอาเป็นเอาตาย เด็กก็ผูกมัดตัวเองอยู่กับการเตรียมสอบ มุ่งความสนใจไปที่กลเม็ดต่างๆที่ช่วยให้คำนวณได้ไวขึ้น โดยที่อาจไม่รู้ด้วยซ้ำว่าตัวเองกำลังทำอะไรอยู่ ขอแค่คะแนนสอบออกมาดี ทุกคนก็แฮปปี้แล้ว

แต่ครูเรฟมองว่าเราไม่ควรให้คะแนนสอบเป็นเป้าหมายสูงสุดของครูในการสอนเรื่องตัวเลข แต่เราต้องทำให้เด็กเข้าใจพลังของมัน เห็นความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และยังเป็นเรื่องสนุกซะด้วย

อย่าปล่อยเวลาทั้งคาบเรียนไปกับการให้เด็กทำโจทย์คณิตเป็นสิบเป็นร้อยข้อ เพราะประโยชน์เดียวของมันคือทำให้ชีวิตครูง่ายขึ้นเท่านั้นเอง ลองใช้เวลาทำอย่างอื่นที่จะช่วยให้เด็กเข้าใจตัวเลขและเรียนรู้ที่จะรักมัน เช่นการเล่นเกมอุ่นเครื่องสมองด้วยคณิตคิดในใจ เช่น ให้เด็กแต่ละคนทำแผ่นตัวเลขขนาด 1x1 นิ้ว แต่ละแผ่นเขียนตัวเลข 0-9 เอาไว้ ครูอาจเริ่มต้นตั้งโจทย์ด้วยจำนวนวันใน 1 ปักษ์ (15) เพิ่มจำนวนนั้นเป็น 2 เท่า หารด้วยจำนวนครึ่งโหล (6) ได้คำตอบเท่าไหร่ เด็กๆก็จะชูเลข 5 ขึ้นมา และเพราะไม่มีใครถูกเรียกชื่อให้ต้องตอบ ความกลัวว่าจะตอบผิดก็จะหายไป และการให้เด็กทุกคนชูคำตอบขึ้นมา ครูก็จะรู้ได้ทันทีว่าใครบ้างที่เข้าใจ ใครที่ต้องการความช่วยเหลือ เป็นต้น

#หมายเหตุ ข้อมูลจากหนังสือ ครูแท้แพ้ไม่เป็น : เทคนิคและกำลังใจเพื่อครูมือใหม่ถึงครูวัยเก๋า โดยผู้แต่ง Rafe Esquith